

משילין פרק חמישי ביצה

א א מ"י כ"ה מה' שבת הלכה ב ויכרי הלכה טו ע"ש ח"מ סימן של ספיק א:
ב ב ג מ"י כ"ה מה' י"ט הלכה ב ע"ש ח"מ סימן תקפ"א ע"ש א:
ג ד מ"י כ"ה מה' שבת הלכה ב טו ע"ש ח"מ סימן של ספיק א:
ד ה ו מ"י כ"ה מה' הלכה ב טו ע"ש ח"מ סימן של ספיק א:
ה ו ז מ"י כ"ה מה' הלכה ב טו ע"ש ח"מ סימן של ספיק א:
ו ז ח מ"י כ"ה מה' הלכה ב טו ע"ש ח"מ סימן של ספיק א:
ז ח ט מ"י כ"ה מה' הלכה ב טו ע"ש ח"מ סימן של ספיק א:
ח ט י מ"י כ"ה מה' הלכה ב טו ע"ש ח"מ סימן של ספיק א:
ט י י"א מ"י כ"ה מה' הלכה ב טו ע"ש ח"מ סימן של ספיק א:

בדטיבלא. וז"ל והא אמרי לעיל בסוף המבוא (דף לד): דנעבל מוכן הוא שאם עבר ומקנו מתוקן ובפרק כירה (שבת מג.) נמי לא חשבי ליה מטעל כלי מתיכנו כיון דמוז א"כ אחמי תקשי לן דנעבל אין אירא דלכני לא וי"ל דעולא יאמר לך דמ"מ חשיב ליה כדכר שאינו ניטל כיון דנשבת מיהא לא חזי כל כמה דלא תקנו דאסור לפנותו בשבת כדמתן בפרק מפניו (שם ק"ו): אבל לא את הטבל: **במאי** אוקימתא. פירשי ללא אשכחנא דמוקי לה כרבי יהודה כהדיא אלא מדדחיק נפשיה כי פריך והא מוקצות נינהו ולא קאמר רבי שמעון היא אלמא משמע ליה דלמתי כרבי יהודה:

הסס סנן כו. כלומר ועוד שאלה אחרת: שלא יגמור אם האורז. אם לא היו שם אלא ארבע או חמש קופות שהמירו לו במקום שיש יותר כאן לא המירו לפנותן טולן ולגלות את הרפצה דלמא היו זה גומא ומשנה לה: **והכא סנן.** כלומר ועוד יש לשאל: באוסו סנן. שהארובה נגג שהפירות בו: אין מטעלין. בפירות שנגג שבה להשילן מפני הגשמים קא מיירי ואפילו בנגומיהן של שמי תמים ששון שאין זה גבוה מזה שיבא שם טורח עליה וירידה: כפלוטות. כגון אם מוקצן מחיה ואין בו ארובה אבל יש חלון במחיה לתצר או לבית לא ישלשלם נשקין דרך החלון כחבל מפני שיש טורח להעלות מן הגג לחלון ומשם לארץ: **סולמות.** כל מדגרה קרי סולא וקף הכבשים שלנו: **ואפילו אירא דלכני.** לניסי הסדורים ומוקצים לנצן וגשמים נטופים ומתירא שלא ימותו מותר לנטול כלים לנצן ולקטוף ולא אמרינן הולא והן עממן אין נטולין אף הכלי לא ינטל לנצן: **ור' יצחק אמר.** דוקא פירות הראוין לנטול הוא דשרי רבנן לנטול כלים לנצן אבל מדי דלאו בר טלטול אין כלי ניטל לנצן: **אלא לדבר הניטל.** לנצן דבר הניטל: **ואידי דסנא רישא.** פירות הראוין דעל כרתך דתמוי לנטול אנטרין לנמקט שהרי מטעלין הן עממן ומשילין נקט נמי לענין כסוי פירות הראוין ומיהו סיפא לאו דוקא והוא הדין לנצן: **סנן וכן כדי יין.** מכדי כהני לא אירי לעיל וכוין דתנן הכא וצא לאשמעינן דברים אחרים לנצן פירות היה לו להשמיענו לניסי וכ"ש אלו: הכי גרסינן הכא **במאי עסקינן בדטיבלא.** כלומר לא נא להשמיען כי אם כיוצא בלניסי ונדברך דהן כדי יין דקא מוסיק ומני דנטיבלא עסקינן שאסורים נטולין להשמיעין כרישא פירות הראוין דומיא דמשילין והדר נקט להנן להשמיעין אף שאין ראוין: **הפסד מועט.** גשמים הנוטפין על יין הפסד מועט הוא עד שחשך וסקלקא אבל הפירות מרקיעין: **נופנין כלי ססא הדלף.** הרי שהכלי ניטל לקבל בו מוקצה כי האי דלא חזי למידי: **בדלף הראוי.** שהן ללוין וראוין לנמחה: **על גבי אבנים.** שנובין לנצן וכשהן מתלהמין לרין לחזור ולנגנן שאינן מתקבלות את הטיט

לעני רש"י

אגוד"ש [אגודת ישראל].

מוסף רש"י

פורסמן מחצלת על גבי אבנים. מפני הגשמים שלא ימותו אלא יקבלו סד מחמר שדורים כמים נצנן מ. מ. מקורחות. נצנן מן ורוביות לקטוף דהוי דבר הטעל (שם). רחוי למזגא עלייהו. להטען. של הפסדן ק' קיה. יסב ק'ת והטען נצנן מן ורוביות לקטוף בפיסקא רישיה ולא ימות. חאמר חאמר רש"י כהמה ו בשבת ואיני רש"י שמתן דמין דא אשכר שלא מותח מחמתין חשיב ליה. ור' אמרין דבר שין מחמתין חומר. כגון הדי דחשכר ליה כלא אכרי. טען נוצר אדם משה ספא וספסא וכלבד שלא יתרון לפסח חרין. ואש"י דלמא לחמא דלמא עבד חרין. כיון ולא מחמתין להם דחשכר לגיריה כלא חרין כי עבד נמי חרין דהוי מלאכה נמורה לא מתייב. אבל הדי דחלי עבד מורה ומוכה לר"י.

רבינו הגאון

הכא אמר רב נחמן לא שני אלא באותו הגג אבל כגון לנג אפילו גנוהותיו שוין לא, ומניא נמי הכי וחוב הכא תניא לא ישלשלם בחבל בחלונות ולא יורדים דרך סולמות. התם מטעם כיטול בית המדרש מאי. שרי או אסור, ולא איש"י. מבטין פירות בכלים מפני הדלף. ר' יצחק אמר פירות מוטב, שאין כלי ניטל אלא לדבר הניטל בשבת. עולא אמר אפילו אורז דלכני. תנן וכן כדי יין וכדי שמן. כלומר פירות אין לבנים לא. ופירקין אלו בהרות טבלי הן שוין חשבוין כלמינים שאינן ראוין לאכול מהן היום. ועוד אקשינן לר' יצחק נותנין כלי תחת הדלף. הנה אין פירות, ופירקין כולף הראוי להשתמש בהן. וכן פורסין מחצלת ע"ג מותר דבורים בשבת בחמה מפני החמה ובגשמים כו. ופירקין בורח נמי כדאיכא דבש בגוה שהן פירות. ובבלבד שלא יתכוון לצוד. כלומר כשפורש מחצלת על הבורח, יודיעה למחצלת מעט מתוך לוקב שזכוכין ויצאין בו הדבורים. כי אם ישלשל המחצלת בדפני הבורח במקום הנקב, אין הדבורים יטלין לצאת ומצא צדעה בשבת או ביו"ט. ואצ"פ שאין במני דבורים נעודה.

מגג לנג לא ותניא נמי הכי יאין מטלטלין מגג לנג אפי' כשגנוהיתן שוין התם מאי (כל שכן שבת דחמירא או דלמא) הכא הוא דאסור משום יום טוב דקיל ואתי לולואי ביה אבל (שבת דחמירא ולא אתי לולואי ביה שפיר דמי או דלמא מזה הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא הפסד פירות לא כל שכן הכא (י' תנן) ילא ישלשלם בחבל בחלונות ולא יורדים דרך סולמות התם מאי הכא ביום טוב הוא דאסור דליכא בטול בית המדרש אבל שבת דאיכא בטול בית המדרש שפיר דמי או דלמא הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא הפסד פירות לא כל שכן תיקו: ומכסין את הפירות: אמר עולא וואפילו (אורזא דלכני ר' יצחק אמר פירות הראוין ואודא ר' יצחק למעמיה (דאמר ר' יצחק אין כלי ניטל אלא לדבר הניטל בשבת תנן מכסין את הפירות וכלים פירות אין אורזא דלכני לא הוא הדין דאפי' אורזא דלכני ואידי דתנא רישא משילין פירות תנא סיפא נמי מכסין את הפירות תנן וכן כדי יין וכן כדי שמן הכא במאי עסקינן במיבלא הכי נמי מסתברא דאי סלקא דעתך כדי יין וכדי שמן דהתיירא הא תנא ליה רישא פירות כדי יין וכדי שמן אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא להפסד מרובה חששו להפסד מועט לא חששו קמ"ל תנן (נותנין כלי תחת הדלף בשבת (ברלף הראוי תא שמע (פורסין מחצלת על גבי לבנים בשבת דאיתור מבינינא דחוי למזגא עלייהו תא שמע (פורסין מחצלת על גבי אבנים בשבת באבנים מקורחות דחויין לבית הכסא תא שמע (פורסין מחצלת על גבי כורת דבורים בשבת בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים (ובלבד שלא יתכוון לצוד התם נמי דאיכא דבש אמר ליה רב עוקבא ממישן לרב אשי התייב בימות החמה דאיכא דבש בימות הגשמים מאי איכא למימר לא נצרכא אלא לאותן שתי חלות אותן שתי חלות מוקצות הן הכא במאי עסקינן שחשב עליהם אבל לא חשב עליהם מאי אסור ארתני ובלבד שלא יתכוון לצוד לפלוג ולתני בדידה כמה דברים אמורים שחשב עליהן אבל לא חשב עליהם אסור הכי קאמר אע"פ שחשב עליהן ובלבד שלא יתכוון לצוד במאי אוקימתא כרבי יהודה דאית ליה מוקצה אימא סיפא ובלבד שלא יתכוון לצוד אתאן לרבי שמעון דאמר דבר שאין מתכוין מותר ותסברא דרבי שמעון והא אביי ורבא דאמרי תרויהו (מורה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות לעולם כולה רבי יהודה היא והכא במאי עסקינן דאית ביה כוי ולא תימא לרבי יהודה ובלבד שלא יתכוון לצוד אלא

יה והכני שזהו ליכש: מקורחות. אגוד"ש: לניסי הכסא. לקנח: שפי חלום. של פסיחית מניחין בכורת כשרדין אותה ומתן פרנסה לדבורים כל ימות הגשמים אותן שתי חלות מותר לכסות. כל דבש הכורת עשוי עליות עליות של חלות: מוקצות נינהו. לדבורים: דחשב עליהו. לאדם: ארסני וכלבד שלא יתכוון לצוד. משמע דלא ימלא לחלק את דבריו ולאסור עד שדלג מאסור טלטול לאסור ירידה: לפלוג ולתני בדידה. באיסור טלטול גופיה יכול לחלק את דבריו ולמלאו עד איסור לדבר דלמא חשב עלייהו לא יטלטל המחצלת מפני הכי קאמר אף על פי שהשב עליהם כו. אף כשהשב צא ללמדך שיש עד איסור נמתכין לצוד ואף על גב דעיקר הלכה נכנס הגשמים מכוון: במאי אוקימתא כרבי יהודה. כלומר מדהו לך לתרוי ארישא הא מני ר' שמעון דלית ליה מוקצה ומתדרת אשגויי דחיקי למימר משום שמי החלות כרבי יהודה צעית לאוקמא משום דרבי יצחק דמותבין ליה הן תיובתא אית ליה מוקצה כר' יהודה: ובלבד שלא יתכוון לצוד. ואף על פי שהוא לנצן: דאית ביה כוי. חלונות יש כדפנומיה וקף על פי שמכסה את פיה אין נלוין אם לא יכסה גם את החלונות ולא תימא וכלבד שלא יתכוון אלא בלבד שלא יעשה מזהה של סמסו החלונות: (ס' פסיקא. כיון דאית ליה לרבי יהודה דבר שאין מתכוין אסור למה ליה למיתני וכלבד שלא יעשה מזהה דהא ליה אב מלאכה היא: מזה